

GENEL BAŞKANIMIZ ALİ BABACAN'IN 12. HAFTALIK DEĞERLENDİRME TOPLANTISI KONUŞMASI

Değerli basın mensupları,

Demokrasi ve Atılım Partisi'nin değerli yöneticileri,

Teşkilatımızın değerli mensupları,

Değerli konuklarımız,

Değerli üniversiteli arkadaşlarımız,

Ekranları başında ve sosyal medya hesaplarımızdan bizleri izleyen değerli dostlarımız,

Hepinizi sevgiyle, saygıyla selamlıyor, haftalık değerlendirme toplantımıza hoş geldiniz diyorum.

Değerli arkadaşlar,

Son haftalık toplantımızdan bu yana, yoğun bir çalışma dönemi geçirdik.

Ankara'da ve İstanbul'da çok verimli programlar düzenledik.

Geçen hafta Ankara'da OSTİM esnafı ile buluştuk. Sanayicilerimizin, üreticilerimizin sorunlarını dinledik. Enerji krizinin yani doğal gazın ve elektriğin, sanayide bir anda kesilmiş olmasının oluşturduğu büyük zararı yerinde gördük, müşahede ettik. Sanayicilerimizin, esnafımızın, üreticilerimizin yarınlarına dair beklentilerini, ümitlerini not ettik.

OSTİM'de bir fabrikada işçi arkadaşlarımızla şöyle oturup dertleştik, sorunlarını dinledik. Hayat pahalılığının, işsizliğin ve yoksulluğun ülkede hangi seviyelerde olduğunu gözlemlediğimizi hep beraber gördük, teyit ettik.

Arkasından Yenimahalle ilçe teşkilatımızın ilçe danışma kuruluna iştirak ettik. Gerçekten teşkilatımızın büyük bir özveriyle ve çok güzel, planlı-programlı bir

çalışmayla nasıl fark oluşturabileceğini Yenimahalle'de Deva Partisi'nin nasıl kapı kapı dolaşarak vatandaşlarımıza tanıtıldığını, anlatıldığını arkadaşlarımızdan dinlemek gerçekten bizi çok mutlu etti.

İstanbul'a geçtik arkasından, Malatyalı iş insanları ile buluştuk. Tekstil, inşaat sektörü ve daha pek çok sektör ile uğraşan iş insanlarının sorunlarını ilk ağızdan dinledik. Türkiye'de iş yapmanın, üretmenin ne kadar zor olduğunu iş insanlarından bizzat dinledik. Yapacaklarımızı, eylem planlarımızı kendileriyle paylaştık.

Her alanda yaptığımız veya yapacağımız hazırlıkları paylaştık. Arkasından Şile ilçemize geçtik. Şile ilçemizde gerçekten coşkulu, çok güzel bir açılış programı yaptık. Şile teşkilatımızın, henüz yeni olmasına rağmen gerçekten süresi ile ve ilçenin büyüklüğü ile orantılı olmayan bir şekilde iyi çalıştığını bizzat yerinde müşahade ettik.

Şile'de yaşayan vatandaşlarımızla buluştuk, kucaklaştık, hasret giderdik. Hasret giderdik diyorum çünkü gerçekten de Şile, DEVA'ya hasret kalmış; biz de Şile'yi özlemiştir. Akşam da Şile'deki bütün sivil toplum kuruluşlarının ve muhtarlarımızın çoğunun katılımlarıyla güzel bir yemekli toplantıda yine Şile'yi temsil eden temsil gücü yüksek bir grupla beraber olduk.

Pazartesi günü İstanbul Merkez'deydik ve önce pazar akşamı Demokratlar Konfederasyonunun ve Adnan Menderes Dernekler Federasyonunun beraberce düzenlediği akşam yemeğine iştirak ettik. Rahmetli Menderes'i andık. Onun demokrasi mücadelesini hep beraber hayırla andık. Kendisine tekrar rahmet diliyorum.

Ve demokrasi mücadelesinin Türkiye'de hiç bitmeyeceğini, aynen devam edeceğini ve Türkiye'de demokrasiye her zaman sahip çıkanların sağlam bir duruş ortaya koyacağına hem dernek mensuplarıyla hem de bizleri izleyen tüm vatandaşlarımızla paylaştık.

İstanbul'daki son programımız MEF üniversitesi öğrencileriyle buluşmaydı ve çok yoğun bir katılımın olduğu programda farklı bölümlerde lisans eğitimi gören öğrencilerimizle güzel bir buluşma gerçekleştirdik. Neredeyse 2 saatlik bir görüş alışverişinde bulunduk. Çok güzel sorular gündeme geldi ve onlarla ülkemizin hem bugününü hem de yarınlarını ele aldık. Tabii çok çalışmalarımız oldu son 1 hafta içerisinde ama ben sadece önemli başlıkları sizlerle paylaşmış oldum.

Değerli arkadaşlar,

Ne yazık ki dünyada gerginliğin had safhada olduğu günlerden geçiyoruz.

Rusya Federasyonu, uluslararası hukuku tanımayarak, tüm dünyanın büyük bir krize sürüklenmesine sebep oluyor.

Bizim DEVA Partisi olarak pozisyonumuz çok net.

Ukrayna'nın toprak bütünlüğünün ve uluslararası hukuktan kaynaklanan tüm haklarının kesinlikle korunması gerektiğini söylüyoruz.

Şu an gelinen noktayı da kaygıyla izliyoruz.

Biz, uluslararası ilişkilerde, bölgesel ve ikili anlaşmazlıklarda kaba gücü asla yüceltmiyoruz.

DEVA Partisi için aslolan, uluslararası kurallar temelinde, diyalog sürecinin işletilmesidir. Çözüm için de kaba kuvveti değil, müzakereleri destekliyoruz.

Aylardır devam eden bu süreçte Türkiye, maalesef ne arabulucu olarak ne de başka bir sıfatla çözüme katkı sunamadı.

Üstelik biliyorsunuz, Sayın Erdoğan, hemen yanı başımızda böylesi büyük bir güvenlik krizi varken, hiçbir şey yokmuş gibi, tuttu Afrika'ya gitti. Düne kadar da programına devam etti.

Bu, ülkemiz adına bir vurdumduymazlıktır, büyük bir talihsizliktir.

Yanı başımızda savaşın eşiğine kadar gelmiş bir gerilim var. Pek çok ülke bir şeyler yapmanın çabası içerisinde.

NATO üyesi ve ötesindeki ülkeler birer birer yaptırım kararları açıklıyor.

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı ise bunların hiçbiri yokmuş gibi olağan programına devam ediyor.

Hazin ve talihsiz bir tablo.

Aynı zamanda hesapsız, kitapsız yönetimin tezahürüdür. Siz sahadaki gelişmeleri görmüyor musunuz? Sizin tam Afrika programınızın ortasında bu krizin zirveye ulaşacağını ve askeri harekate dönüşebileceği ihtimalini hiç mi hesap etmiyorsunuz? Ülkenin nasıl vurdumduymazlıkla yönetildiğinin bir başka örneği daha bu son Rusya-Ukrayna krizinde görüldü.

Partili basına bakacak olursanız, Putin Türkiye'ye geliyordu. Haberi olan var mı, geldi mi Türkiye'ye, yok. Erdoğan arabulucu olacaktı. Hani ne oldu? Arabulucu nerede? Arabulucu Afrika'da geziyor. Hesap hatası.

İnanılacak gibi değil!

Değerli arkadaşlar,

Bu krizin Türkiye üzerinde etkileri olacaktır. Krizin sebep olduğu güvenlik riskleri, krizin finansal piyasalar açısından oluşturduğu belirsizlikler, Rusya için açıklanan yaptırımlar Türkiye'yi de etkileyecek konulardır.

Tüm bunların, halkımız üzerindeki insani ve ekonomik yükünün hesap edilmesi ve derhal önlem alınması gerekir.

Testi kırıldıktan sonra açıklanacak önlemlerin bir işe yaramadığını defalarca gördük. Kaç kere uyardım. Tedbir alın dedik kaç kere.

Hükümeti, bu konuda acilen bir önlem paketi açıklamaya davet ediyoruz. Rusya-Ukrayna krizinin Türkiye'ye olası etkileriyle ilgili acil bir önlem paketi gerekiyor.

Bakın arkadaşlar,

Takip edenler bilir, 2008 yılında, ben Dışişleri Bakanıyken, benzer bir kriz Rusya ve Gürcistan arasında yaşanmıştı.

O krizde, ülkemiz adına doğrudan inisiyatif almıştık ve tüm taraflarla uzun süren görüşmeler ve müzakerelerle, büyük kayıplar yaşanmadan, meselenin barışçıl yollarla çözümüne büyük katkıda bulunmuştuk.

İtibarlı ve sözüne güvenilen bir ülke olarak etkin bir arabuluculuk rolü üstlenmiştik. Ama arabuluculuk güvenilir bir aktör olmayla mümkün. Güvenilir

bir aktör olmayla, sorunun taraflarının size güvenmesiyle mümkün. Aksi halde arabulucu yapmazlar sizi, dinlemezler.

Ne yaptık o dönemde? Kriz başladıktan hemen sonraki bir akşam, Moskova'da masanın bir tarafına Putin, Medvedev ve Lavrov; diğer tarafına ben ve başbakan oturmuş, bir gece boyu Rus dostlarımızla samimi bir görüşme gerçekleştirmiştik.

Komşusunu işgal etmenin hiç de iyi bir fikir olmadığını, bunun Rusya için ciddi bir itibar kaybına yol açacağını uzun uzun anlatmıştık.

İtibarın verdiği gücün, en az ekonomik güç ve askeri güç kadar önemli olduğunu vurgulamıştık.

Kuvvetli görüşlerimizi, tavsiyelerimizi, muhataplarımıza en üst düzeyde anlatmıştık.

Ertesi sabah Tiflis'te, o günkü Gürcistan Cumhurbaşkanı Saakaşvili ile buluşup, gerilim üreten eylem ve söylemlerden uzak durmasını tavsiye etmiştik.

Günler içerisinde kriz hafiflemiş, Tiflis'e 20 kilometre kalana kadar yaklaşan Rus birlikleri geri çekilmeye başlamıştı.

Değerli arkadaşlar,

Bildiğiniz gibi Birleşmiş Milletler, şu anda Rusya'nın Ukrayna'daki ayrılıkçı bölgeleri tanımasını "savaş bahanesi" olarak adlandırdı. Bu Birleşmiş Milletlerin tespiti.

O bölgenin bağımsızlığının ilanı ve o bağımsız bölgelerin Rusya tarafından tanınmasını Birleşmiş Milletler bir savaş bahanesi olarak tanımlamış durumda.

Hem Ukrayna halkı için hem bölgemiz hem de tüm dünya için, son derece kaygı verici bir süreç yaşıyoruz.

Çoluk çocuk milyonlarca insanın hayatını derinden etkileyen ve daha da etkileyecek olan bu sorun için, derhal acil inisiyatif alınmalı ve mesele barışçıl yollarla çözülmelidir.

Türkiye de çözüm için, çözümden yana taraf olmalı, kriz derinleşmeden, daha ağır kayıplar yaş anmadan, çatışmalı sürecin sona erdirilmesi için çalışmalıdır.

Değerli Arkadaşlar,

Dünyada istikrarsızlık tırmanırken, ülkemiz de sorunlar yumağında adeta debelenip duruyor.

Ülkemizde yaşanan tüm sıkıntıların temelinde Türkiye'nin demokratikleşme döneminin sekteye uğratılması yatıyor.

Yakın tarihimizde yaşadığımız bazı kırılma noktaları ne yazık ki ülkemizi derin bir sistemsizlik krizine hapsetti.

Daha önce de ifade ettiğim gibi, Türkiye'nin demokratikleşme yolculuğundaki kritik virajları alamamasının bedeli herkese çok pahalıya patladı. Büyük bedel ödedik, ödüyoruz.

Devlet yönetiminde ortak akıl ve liyakatin yerini keyfilik ve sadakat aldı.

Sadakat dediğimiz kime, niye sadakat? Tek kişiye sadakat.

İlkelere, değerlere değil, tek bir kişiye sadakat!

Paramızın itibarı yerlere düşerken, vatandaşlarımız günbegün yoksullaştı, yoksullaşiyor. Rus rublesi bile şu ana kadar bizim paramız kadar değer kaybetmiş değil, niye? 600 küsur milyar dolar döviz rezervleri var da ondan. Bizim, eksi 55 milyar.

Kendine kendine kriz çıkarıp kendi kendine parasını değersizleştirmenin en büyük örneğini şu anda Türkiye yaşıyor.

Görünen köy kılavuz istemez.

İktidardaki otokrat ortaklık ülkemize sadece kriz üstüne kriz sunuyor.

Öte yandan, şunu çok iyi biliyorum ki, demokratikleşme döneminin hafızası, milletimizin kalbinden ve zihninden hiçbir zaman silinmedi.

Yaşadık. Sessiz devrim adında bir süreç yaşadı Türkiye. 2003-2004 yıllarında o Avrupa Birliği müzakerelerine hazırlandığımız dönemde anayasanın tam 3'te 1'ini Meclis'te sessiz bir şekilde değiştirdik.

İktidar-muhalefet el ele verdi de değiştirdi o anayasayı. İki yılda Kopenhag siyasi kriterlerini yeterince karşılayacak kadar reformu gerçekleştirdik. Ve böylelikle 2005 yılında Avrupa Birliği'ne tam üyelik için müzakere başladı.

33 tane fasıl taradık, iki tur. 100 bin sayfalık müktesebat. 33 ayrı heyet kurdum ben o zaman Avrupa Birliği Bakanı olarak. Her bir heyetimiz iki defa gittiler geldiler Brüksel'e. Bu farkları 'nasıl ve ne zaman kapatabiliriz diye bütün analizini yaptık.

Adımlar atmaya başladık. Tam 33 faslın 10 tanesinin açılış kriterlerini yerine getirdik. Ve 10 tane faslı müzakereye açtık. Bir tane faslın kapanışını gerçekleştirdik. Ve bunların tamamını da üç yılda yaptık.

O kadar hızlı gittik ki Avrupa Birliği üyeleri dediler 'Türkiye çok hızlı gidiyor, bunlar işi çabucak bitirecek, kapıyı çalacak 'Biz hazırız, hadi üye oluyoruz''. Korktular.

Ondan sonra engelleme çabaları başladı, arkasından 2008-2009 ekonomik kriz derken Avrupa Birliği'nin zaten kendi özgüveni maalesef ortadan kalktı ve o özgüven eksikliğiyle genişleme, Avrupa Birliği'ne yeni üyeler falan gündemde bile değil.

Vatandaşlarımıza Avrupa Birliği standartlarında bir hayatı yaşatabilmek için canla başla çalıştığımız yılların izi hafızalardaki tazeliğini aynen koruyor.

Ve o dönemde Avrupa Birliği mücadelesi verirken, kendi iç reform mücadelemizi verirken sadece 6 yılda 3500 dolarlık millî gelirimizin nasıl 12.500 dolara çıktığını herkes görüyor, biliyor.

O süreç içerisinde ihracatımızın nasıl 36 milyar dolardan 132 milyar dolara çıktığını herkes gayet iyi hatırlıyor. Şu anda ihracat yüzde 10 arttı diye tören yapıyorlar. Burada katlamalardan bahsediyoruz.

Bunların hepsi sadece ekonomi politikalarıyla olmadı, bunlar aynı zamanda Türkiye'nin Avrupa Birliği yolunda ilerlemesiyle gerçekleşti. Çünkü Avrupa

Birliği yolculuğu demokratikleşme, insan hakları, özgürlükler demektir. Daha iyi bir hayat standardı demektir.

84 milyonluk nüfusumuzun topyekûn hayat standardını yükseltmenin yolculuğuydu. Türkiye'yi daha öngörülebilir bir ülke haline getirmenin, yarınlara daha güvenle bakılabilen bir ülke haline getirmenin yolculuğuydu.

Demokratik kazanımların elde edildiği, insanların yüzünün güldüğü barış dolu günler, milletimizin yaşadığı en güzel anılar olarak tarihe geçti.

Özellikle şu anda lise ya da üniversitede öğrenci olan arkadaşlarımız o Türkiye'nin hızlı yükselme dönemini hatırlamadıkları, yaşları müsait olmadığı için zannediyorlar ki Türkiye, 2013'ten bu yana tepetaklak yuvarlanıyor. 12.500 dolarlık millî gelirimiz 2013'te her sene muntazam düşüyor. 8 bin küsurlarda şu an. 2013'te 12.500 doları gördük, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 sürekli düşüyor.

Dolayısıyla haklı olarak genç arkadaşlarımız diyorlar ki 'Bu olmaz. Türkiye düzelmez'. Yüzde 70-80 oranında bugün üniversitede okuyan öğrencilerimiz yarınlara başka bir ülkede görmek istiyorlar. İşte bu, bu ülkenin en büyük beka sorunudur.

Eđer bir beka sorununda bahsediyorsak, bir ülkenin gençlerinin o ülkede artık yaşamak istememesi, bir ülkenin en önemli beka sorunudur.

Hatırlayın; o günlerde devletin soğuk yüzünden değil, sıcak ellerinden bahsedilirdi. Devletin zor gücünden değil, şefkatinden bahsedilirdi.

Ortak akıl ve istişareyle ülkemizi yönetirken devlet, sadece vatandaşa hizmet etti.

Korkutmakmış, devlet gücüyle vatandaşın huzurunu kaçırmakmış, bunlar yoktu arkadaşlar.

Ben gidip hem Avrupa Birliği Bakanlığı dönemimde hem Dışişleri Bakanlığı dönemimde ülke ülke geziyordum ve gururla 'Türkiye, özgürce her görüşün tartışıldığı bir ülkedir. 400 tane televizyon kanalımız, 1100 tane radyo kanalımız, binlerce gazete var' diyordum.

“Her meselesini özgürce tartışan bir ülkenin geleceğinden korkulmaz. O serbest tartışma ortamı ülkeyi mutlaka sorunlarını çözen ve yükselen bir ülke haline getirir” diye gururla anlatıyordum.

Ne oldu? Hepsi tersine döndü, hepsi. Özgürlükler baskı altına alındı. Basın susturuldu. Sivil toplum kuruluşları, meslek örgütleri artık başlarını kaldıramıyorlar.

Bakın, o iyi günlerin artık son safhaları. O iyi günlerin gün batımında ama henüz daha kötü günlerin çok da başlamadığı günlerde Sayın Erdoğan neler neler söylemiş. ‘Nereden nereye’ diye dinleyin. Ne söylemiş, bugün ülke nereye gelmiş diye dinleyin.

VİDEO 1 - DEVLETİN SOĞUK YÜZÜ

“Devletin soğuk yüzünü demir yumruğunu değil sıcak elini, gülen yüz ünü, şefkatli kollarını temsil etmelisiniz. Göz görmeyince gönül katlanır diye bir söz vardır. Bizzat yerine özellikle de yerinde görmediğiniz meselelere kağıt üzerinde ne kadar biliyor oluyorsanız olun tam manasıyla vakıf olamazsınız. Bunun için milletle irtibatınızı asla koparmamalısınız.”

Bugünler hala dürüst, ehil kadroların sistemde var olduğu ama sayılarının azalmaya başladığı, ülkenin ortak akıl ve istişareyle hala yönetildiği dönem. Ama artık sonları...

Bir zamanlar devletin soğuk yüzüne meydan okuyan, devlet kademelerindeki insanlara milletle irtibatı koparmamayı nasihat eden Sayın Erdoğan; bugün sırf iktidarı uğruna hukuku hiçe saydı, milletle arasına aşılmaz duvarlar ördü.

Bir zamanlar Keçiören’de bir apartman dairesinde otururken, insanların sorunlarını daha yakından görebiliyordu. En azından girerken çıkarken komşularla karşılaşıyordu. Komşular diyordu ki ‘Elektrik, doğal gaz faturam bu ay şu kadar geldi başkanım, bir şey yapabilir misiniz’ diyorlardı. Şimdi ise 84 milyonun sorunlarını, kendisini hapsettiği Beştepe’den çözeceğini sanacak kadar büyük bir yanılığa düştü.

Şu anda bir tane bile komşusu yok arkadaşlar. Bir tane kendisine gerçekleri anlatabilecek biri yok etrafında.

İşte bu kadar uzun bir süre devletin yönetiminde olunca ister istemez güç zehirlenmesi oluyor. Bu siyasi tarihte de demokrasi tarihinde de yüzlerce örnekle sabit.

Devleti yöneten kişilerin özellikle en üst tepedeki kişi ve kişilerin bir; hukuka, iki; süreyle sınırlanması lazım. Uzun süre devlet gücü kullanmak yozlaştırıyor. Hele hele mutlak güç mutlaka yozlaştırıyor.

İşi tadında bırakmayı bilmek lazım. Tadında bırakmazsanız sadece kendinizi batırmıyorsunuz, ülke batıyor ya. Yazık.

Şimdi ne yapıyor Sayın Erdoğan? Ülkesini ve birbirini çok seven insanları, kutuplaştırarak, ayrıştırarak ancak yerinde durmaya çalışıyor. Kendisini destekleyen, sürekli küçülen bir kitleye sürekli düşman gösteriyor. 'Bana destek verin, o düşmanlara karşı ben sizi koruyacağım' diyor.

Artık ümit siyasetini bırakmış, tamamen korku siyasetinin tuzağına düşmüş durumda. Beştepe'ye bir "haftanın düşmanı panosu" astı. Önüne geleni yok "terörist", yok "düşman", yok "vatan haini" diye etiketleyip duruyor.

O panoda bazen Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri yazıyor, bazen bir ses sanatçımız yazıyor, ta bundan 6-7 sene önce çıkmış bir şarkısıyla alakalı. Bazen bir başka ülkenin devlet başkanı yazıyor. Bazen Türkiye'de bir meslek örgütü yazıyor. Ama o haftanın düşmanı panosu hiç boş değil.

Çünkü sürekli düşman üretme ihtiyacı var. düşmanla korkutup kendisini destekleyenlerin desteğini ancak sağlamanın bir boşa gayreti içerisinde.

Oysa vatani satmanın ne demek olduğunu kendisi zamanında gayet güzel anlatmış.

Bakın ne demiş?

VİDEO 2 – VATANI SATMAK

"Vatani satmak, kendi dirayetsizliğiniz, kendi iş bilmezliğiniz yüzünden ülkeyi kriz üzerine krize sokmakla olur. Vatan satmak, bu topraklarda bin yıllık ortak geçmişi olan insanların birliğini, beraberliğini, kardeşliğini sağlayamayarak ülkenin maddi-manevi kayıplara uğramasına göz yummakla olur. Vatani

satmak, yüksek faizle, yüksek enflasyonla, kötü yönetimle ülkenin ve milletin kaynaklarını heba etmekle olur.”

Görüyorsunuz, değil mi? Ne de güzel konuşuyor...

Kendi açıp bu konuşmalarını samimi olarak dinlese, ülkenin şu anda içine düştüğü durumu nasıl tanımlar acaba? Kendi yaptıklarını nasıl adlandırır, merak ediyorum.

Sondan başlayalım.

Hani “Vatanı satmak yüksek faizle olur” diyor ya... Bu konuşmayı yaptığı sırada bahsettiği Merkez Bankası faizi yüzde 7,5. Bugün ise TAM YÜZDE 14.

Hani “Vatanı satmak yüksek enflasyonla olur” diyor ya... Bu konuşmayı yaptığı sırada enflasyon da yüzde 7,5. Bugün TÜİK’in açıkladığı enflasyon TAM YÜZDE 48. Üstelik bu makyajlı. Enflasyonun yüzde 80’in, yüzde 100’ün üstünde olduğunu herkes biliyor.

“Vatanı satmak ülkeyi kriz üstüne krize sokmakla olur” diyor ya...

Daha ne yapsın? Aldı yanına krizlerin ortağı Bahçeli’yi; ülkeyi sürüklemedikleri kriz kalmadı.

Sayelerinde ülkede her alanda kriz yaşanıyor.

Ekonomide, enerjide, tarımda, eğitimde, sağlıkta, hukukta, dış politikada... Her alanda şu anda kriz yaşıyoruz.

Kar yağar, bir şehre günlerce elektrik verilemez, kriz olur.

Yağmur yağar, sel olur, kriz olur.

Yağmur yağmaz, kuraklık olur, kriz olur.

Havalar ısınır, ormanlar yanar, kriz olur.

Havalar soğur, doğal gaz akışı kısılr, kriz olur.

Sırf inat uğruna kendi vatandaşına hukuksuzluk yapar, uluslararası alanda kriz olur.

Kriz üstüne kriz...

Hani diyorlar ya "Cumhur İttifakı...". Sayın Erdoğan, Sayın Bahçeli ve Sayın Perinçek'ten oluşan troykanın bugün kurduğu ittifakın doğru adı Cumhur İttifakı değil, tam bir "Kriz İttifakı"dır.

Az önceki videoda, başka ne diyordu Sayın Erdoğan?

Hani "Vatanı satmak milletin kaynaklarını heba etmekle olur" diyordu ya...

6 aylık taze cumhurbaşkanıyken söylemişti bu lafı. Haklı.

Bugün kur endeksli mevduat uygulamasıyla, paramızı dolara endeksleyerek başlattığı "Devleti Batırma Kampanyası", doğmamış çocuklarımızı dahi borca soktu, sokuyor.

Bugün, milletin kaynaklarını heba eden ta kendisi.

Dikkat edin; bu konuşmayı yaptığı sırada Merkez Bankası'nda kuruş kuruş biriktirdiğimiz dövizler duruyordu.

Her türlü baskıya rağmen, Merkez Bankası bağımsızlığını koruyordu. Biz geçit vermedik çünkü. Ortak akıl ve istişare o günkü sistemde işliyordu.

Sonra ne oldu?

2019 yerel seçimleri öncesi akraba bakanla el ele verip milletin döviz kaynaklarını heba etmeye başladı. 21 ayda 130 milyarlık döviz rezervini arka kapıdan gizli saklı çarçur ettiler. Onun için bugün eksi 55 milyar döviz rezervi borcu var.

Şimdi size soruyorum arkadaşlar:

Milletin kaynakları kim heba etti?

Vatandaşlarımızı kim kutuplaştırdı?

Faiz de enflasyon da rekor seviyelere kimin döneminde çıktı?

Devletin soğuk yüzü kimlerin ittifakında yeniden hortlatıldı?

Gerçekten yazık, çok yazık...

Ama bakın burada bitmedi. Şöyle bir hatırlayın:

Demokratikleşme döneminde sandıktan çıkan sonuçlara herkes saygı duyardı değil mi? Seçimi kaybeden "Ben nerede hata yaptım?" diye şapkasını önüne koyar, düşünürdü.

Bakın, vatandaşın iradesinin demokrasinin olmazsa olmazı olduğunu Erdoğan nasıl anlatmıştı:

VİDEO 3 – SANDIK NAMUSTUR

"Sandık namustur, oy namustur. Orada oy kullanan her vatandaşımızın tercihini kendi iradesiyle yapması, sandıktan da o iradenin çıkması demokrasinin olmazsa olmazıdır. Milletın namusu olarak kabul ettiği sandığa sahip çıkamayan yönetici şehrine de sahip çıkamaz, ülkesine de sahip çıkamaz."

Bunlar güzel laf da sonraki uygulamalara bakalım.

Hani diyor ya "Sandığa sahip çıkamayan yönetici, ülkesine sahip çıkamaz" diye...

Yıllar sonra ne oldu? Kendisi sandık sonuçlarına sahip çıkabildi mi?

Ülkenin özellikle Dođu Anadolu ve Güneydođu Anadolu Bölgesinde seçilmiş belediye başkanları hukuksuz bir şekilde görevlerinden alınırken, vatandaşların iradesine kayyumlar atanırken tüm bu operasyonları bizzat kendisi yönetti.

Kayyumlarla milletin oyu gasp edildi.

Ülkenin batısında ne yaptı? Yerel seçim sonuçlarını tanımadı. İstanbul'da 2019 Mart seçimlerini tanımadı. '10 bin farkla İstanbul'u verecek miyiz ya?' Bu demokrasi arkadaşlar. Bir oy da fark olsa bitmiştir. Hukuk bunu gerektirir.

Haziran'da tekrar seçim yaptırdı.

Sonuç malum.

Evet, değerli arkadaşlar,

Sayın Erdoğan "Sandıktan vatandaşın iradesinin çıkması demokrasinin olmazsa olmazıdır" derken çok haklı.

Bizim de demokrasi yaklaşımımızın temelinde vatandaşın iradesi var. Sözde değil özde demokrasi olacak. Sözde kolay.

Bizim kitabımızda, sandıktan beğenmediğimiz sonuçlar çıkınca mızıkçılık yapmak yok.

Dahası, bizler, demokrasimizin sadece sandık sistemiyle ölçülemeyeceğini bilen bir zihniyetin temsilcileriyiz.

Tam demokrasilerin; yetki ve sorumluluğun paylaşıldığı, denge ve denetleme mekanizmalarının işletildiği, hukukun üstünlüğünün temel alındığı rejimler olduğunu biz biliriz.

Tam demokrasilerde, basın özgürlüğünün yaşatıldığını, sivil toplumun ve meslek örgütlerinin özgürce aktif olduğunu biliriz.

Ancak ülkemiz bu konuda da ciddi bir gerileme dönemine sokuldu. Tüm yetki merkezde, tek elde toplandı. Meclis'in gücü zayıflatıldı. Denetim mekanizmaları yok edildi.

Basın ve sivil toplum büyük bir baskı altına alındı.

Gelin hatırlayalım. Sayın Erdoğan, yine o yıllarda ne diyordu?

VİDEO 4 – BAŞKANLIK SİSTEMİ

“Başkanlık sistemi bir yönüyle de yerel yönetimlerin daha da güçlendiği, daha da etkin hale geldiği bir sistemdir. Bu sistemde başkanlığın merkezdeki gücü bir yandan Meclis’le, diğer yandan yerel yönetimlerin sahadaki gücüyle dengelenir.”

Allah Allah... Daha o gün Başkanlık Sistemi yok ama istiyor, davul çalmaya başlamış.

Şu andaki fiili duruma baktığımızda, bu söylemin karşılığını kesinlikle göremiyoruz.

Hani yerel yönetimler güçlenecekti? Hani Meclis ve yerel yönetimler merkezdeki gücü dengeleyecekti?

Yerel yönetimler baskılandı.

Merkezi yönetim, orantısız bir güçle zehirlendi.

Güç zehirlenmesi olunca, Erdoğan'ın ağzından bir çırpıda çıkan "Anayasa Mahkemesi'nin, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin kararlarını tanımıyorum" gibi lafları duyar olduk.

Meclis'in neredeyse hiçbir işlevi kalmadı.

Demokrasinin "aşağıdan yukarıya işleme" ilkesi askıya alındı. Her karar, tek imzaya bağlandı.

Şu konuşma var ya arkadaşlar, bugünkü Erdoğan ne yapıyorsa bu konuşma onun tam tersi.

Yani, 6 aylık taze Cumhurbaşkanı Erdoğan, bugünkü Erdoğan'a tertemiz, apaçık ve demokratça cevap veriyor.

Kendisine bunları hatırlatmak lâzım. Belli ki unutuyor. Demokrasinin temel ilkelerini, siyasetin asıl amacının vatandaşa hizmet etmek olduğunu unutuyor.

Bakın değerli arkadaşlarım,

Bizim yerimiz sabit. Biz, ortak akıl ve istişare ile yönetimden, demokratik değerlerden, insanlarımızın onurlu ve mutlu yaşama hakkından bir adım dahi geri düşmedik. Taviz vermedik.

Ve inanın çok az kaldı.

Türkiye'yi yoksullaştıran, bürokrasiyi yozlaştıran, halkımızı ağır bir baskıyla sindirmeye çalışan bu systemsizlikle vedalaşmamıza çok az kaldı.

Kuvvetler ayrılığı zemininde, insan haklarına dayalı gerçek bir hukuk devletine kavuşmamıza çok az kaldı.

Kutuplaşmaya son verip, toplumun ortak duygular etrafında beraberliğini sağlamak yolunda attığımız her adımın vatana, ülkemize, vatandaşlarımıza hizmet olduğunu çok iyi biliyoruz.

Demokrasimizi içinde bulunduğu gerileme döneminden kurtarmak için el ele verip, canla başla çalışıyoruz.

Tam demokratik Türkiye'yi inşa etmek için bir an dahi durmuyoruz, sürekli çalışıyoruz.

Yönetimde yetkinin aşağıya doğru kademe kademe paylaştırıldığı bir sistemi kurmak için hazırlanıyoruz.

Yetkinin yerele doğru devredildiği, yerinden yönetim anlayışının hâkim olduğu bir sistemi hedefliyoruz.

Biz; sandığın iradesini el üstünde tutacağız. Denge ve denetim mekanizmalarını tam olarak işleteceğiz.

Hukukun üstünlüğünü tesis edeceğiz.

DEVA Partisi olarak bizim asli sorumluluğumuz milletimizin tüm hak ve özgürlüklerini güvence altına alan bir hukuk devleti inşa etmektir.

DEVA Partisi olarak bizim asli sorumluluğumuz; ekonomik krizin bir kez daha üstesinden gelerek, milletimizin refahını yeniden yükseltmektir.

DEVA Partisi olarak bizim asli sorumluluğumuz; Türkiye'yi, bu yüksek enflasyondan, bu borç-faiz sarmalından kurtarmaktır.

DEVA Partisi olarak bizim asli sorumluluğumuz; ülkemizi dış politikada saygın ve itibarlı bir ülke konumuna yükseltmektir.

Ülkemizi, uluslararası toplumda, güçlü bir demokrasi ve güçlü bir ekonomi yapmaktır.

İşte biz bu bilinçle hareket ediyoruz.

Özgür ve zengin bir Türkiye'ye çok az kaldığını, umudumuzu diri tutmamız gerektiğini hatırlatarak sözlerimi şimdilik burada noktalıyorum.

Katılımınız için hepinize çok teşekkür ediyorum.

Sormak istedikleri sorular varsa, şimdi sözü değerli basın mensuplarına bırakıyorum.